

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

| ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ    |       | ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ        |    |
|---------------|-------|-------------------|----|
| Τρίμηνος..... | Δρ. 9 | Χρυσά φράγκα..... | 20 |
| Εξάμηνος..... | 16    | Χρυσά φράγκα..... | 40 |
| Ετήσιος.....  | 30    |                   |    |

Μετά ημερίαν παρατήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ  
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α ΦΥΛΛΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εις την 3ην σελίδα ο στίχος..... λειπεί 60

Εις την 4ην σελίδα ο στίχος..... 20

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 — ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 91<sup>ΟΝ</sup>

Ο τρόπος κατά τον οποίον διεξήγοντο αι εργασίαι της Βουλής παρέχει νυν μεγίστην δυσχέρειαν εις εφαρμογήν του 91ου άρθρου του Συντάγματος, του αλφροντος ελευθερίας τινος παρεχομένης υπό του Συντάγματος. Καί η δυσχέρεια αυτή είνε εξόχως σημαντική διά τας έν δλφ νομικάς συνεπειάς, τας οποίας δύναται να προκαλέση, και διά την καθόλου ρύθμισιν του πολιτεύματος έν καιρώ υπερτάτης τινος ανάγκης της χώρας. Καί έφ' όσον μέν περί πολέμου θα έπρόκειτο, ή κατά τας ήμέρας εκείνας λήθη των πάντων θα επέτρεπεν οίανδήποτε βίαν προς συντήρησιν άλλων τινων αγαθών. Τό δίκαιον του πολέμου έχει την συγγνώμην των αυθαιρεσιών και δημιουργεί πολίτευμα ανάγκης. Αλλά προκειμένου να συνέλθη ή Βουλή και ψηφίση νόμον ρυθμίζοντα τά της λειτουργίας ένός των σπουδαιοτέρων άρθρων του Συντάγματος κατά τό στάδιον επιστρατεύσεως μόνον, θα εύρεθη ένώπιον δυσχερείας συνταγματικής ανυπερβλήτου. Τί θα γίνη λοιπόν; Είνε βεβαίως άπλουν να λέγη τις: «Ωχ! άδελφέ! Τώρα Συντάγματα θα κυττάζωμεν!» Ναι, αλλά των πολιτευμάτων ή ανάγκη είνε μεγίστη, και, διά τους σωφροούντας λαούς, αντιθέτως προς τον «ωχα-δελφισμόν» των πατριδοκαπήλων και των έκμεταλλευτών και των άφελών, καθίσταται ανάγκη μείζων άκριβώς την στιγμήν, καθ' ήν των πολέμων αί αυθαιρεσίαι άποβαίνουσιν εύλόγως λίαν κινδυνώδεις, διά τό έσωτερικόν μιας χώρας μέλλον. Η Βουλή μεριμνώσα άτυχώς περί τά μικρά τότε, άφήκεν όλα τά νέα άρθρα του Συντάγματος άνευ είδικού νόμου. Καί διά μέν τά άλλα υπάρχει εύχέρεια γενικής εφαρμογής. Αλλά διά τό 91ον, όπερ μετ' ιδιαιζούσης όλως έψηφίσθη μερίμνης, ύφίσταται πλήρης άδυναμία εφαρμογής. Έν τφ άρθρω

υπόδάλη τον νόμον. 'Αλλ' όταν εγίνετο ή πρόκλησις αυτή, και ο λόγος διά πιθανά άπρόοπτα, έμειδία, πιστεύουσα εις την αιωνίαν ειρήνην. Δεν πρόκειται όμως νυν περί τούτου. Είνε άφ' ένός ανάγκη να έξευρεθ ή τρόπος εφαρμογής διατάξεών τινων αναστελλουσών είδικάς τινας συνταγματικάς ελευθερίας των δικαιωμάτων του πολίτου, άλλ' άφ' έτέρου και μείζων έτι ή ανάγκη της έν ήμέραις τοιαύταις συντηρήσεως του Πολιτεύματος. Έκ της υπερτάτης δέ και άγιωτάτης αυτής ανάγκης όρωμένη και ή αναθεωρητική Βουλή, έστέρησε τας πλειονοψηφίας του έμπολέμου Κράτους του δικαιώματος και της τροποποιήσεως του άρθρου 91ου του Συντάγματος. Τί πρόκειται λοιπόν να γίνη τώρα; Ελπίζομεν, ότι θα καταβληθ ή προσπάθεια, όπως μάλλον επέλθη προσωρινή τις επέκτασις των εις είδικά τινά άδικήματα άφορώντων άρθρων του ποινικού νόμου, παρά ή ψήφισις νόμου είδικού εφαρμογής του νέου 91ου άρθρου του Συντάγματος. Τούτο δέν θα ήτο δυσχερές φρονούμεν. Καί οι νομομαθείς θα σπεύσωσι να εισφέρωσι τας γνώμας των, όπως ή Βουλή εύρεθ ή παρεσκευασμένη εις εφαρμογήν αναστολής, έλευθεριών τινων, κρινομένης αναποφεύκτου θ' άπομείνη ίσως άλυτον τό ζήτημα της συστάσεως των έξαιρετικών δικαστηρίων. Αλλά τούτο είνε τό όλιγώτερον. Πρέπει κυρίως να έπιζητηθ ή πλήρης ασφάλεια της χώρας έκ των έξωτερικών κινδύνων. Καί πρέπει οι δυνάμενοι να μη άναμείνωσι την Βουλήν δι' αντιρρήσεις ή τυφλήν ψήφον, αλλά να είνε έτοιμή αυτή, όπως άσυζητητεί μέν άλλ' έντός των δικαιωμάτων της και έν συνειδήσει να ψηφίση όσα θα φέρη ένώπιόν της ή Κυβέρνησις. Τό θέμα είνε εξόχως σημαντικόν. Καί διά τούτο σπεύδωμεν να διατυπώσωμεν τας σχέσεις ταύτας

νος όραίων κυριών. Υπήρχον μέσα εις την οΐδουσιν άνδρες όραίοι και χορευταί άκούραστοι και στολαί που έλαμπόκοπούσαν. Καί αί κυρίαί με τά ντεκολτέ είχαν περιστοιχίσει τον γέροντα καθηγητήν, ο οποίος διηγείτο. Κάποτε από τό μέρος που ήμουν έβλεπα τό σμήνος των όραίων κυριών, άποστειρόμενον να πετάξη και να φύγη. Μία όμή λέξις ή μία πολύ τολμηρά φράσις έφερνεν αυτό τό αποτέλεσμα. 'Αλλ' αί κυρίαί έγύριζαν πάλιν και μόλις ο καθηγητής του Πανεπιστημίου έκαλενε τό στόμα του, είκοσι νεαράί άσμέναι φαναι του έλεγον εις τόνον ίκεσίαις: — Πέστε μας και άλλα, γιαιρέ. Καί ο γιαιτός άνέστυρεν από την μνήμην του άνέκδοτα άλατισμένα, έπεισόδια άλμυρά, ιστορίες που διηγούμεναι από άλλους θα έπροκαλούσαν μονομαχίαν. Ο Ζωχίος τας έλεγε στρογγυλά, άνεπιφύλακτα, όμως, αλλά και με τόσην άδωότητα που ο σεμνότερος και ο επιφυλακτικώτερος άνθρωπος ήκουε και δέν έξηγγιωνετο. Δεν γνωρίζω αν φεύγον ο Ζωχίος άπ' αυτόν τον κόσμο άφίνει πίσω του άλλον άνθραπον της σχολής του. Φοβούμαι ότι ήτο ο τελευταίος όμιλητής αυτής της σχολής. Από ήμέρας εις ήμέραν νομίζομεν ότι γινόμεθα σεμνότεροι, ένφ πραγματικώς υποκριτικώτεροι κατορθώνομεν να φαινόμεθα και να είμεθα.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ  
Ο ΑΓΙΟΣ ΑΡΤΟΣ  
ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ  
Η ΑΡΤΟΦΟΡΙΑ

- Πώς μεταφέρεται
- Είδη διά την άρτοφορίαν
- Εις ποίους ή θρησκευτική τιμή

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Γνωστόν ότι ή άγία Μετάληψις, διδομένη ως τό τελευταίον αναγκαίότατον εφόδιον εις τους από του κόσμου άναχωρούντας χριστιανούς καλείται Ιερών και όγιον εφόδιον τελευταίον και αναγκαίότατον οδοιπόριον (niaticum). Ός τοιαύτη δέ ή θεία Μετάληψις διδεται, έστω και εάν οι άποδηήσκοντες υπό βαρύνον έκκλησιαστικόν κανόνα άπαγορεύσεως ή δεινόν έπιτιμίου διετέλουν, εις μόνον τον καρδιογνώστην Θεόν άφιμένους της ψυχικής καταστάσεως των προς Αυτόν άποδημούντων. «Όστε ει τις έξοδεύει, του τελευταίου και αναγκαιοτάτου εφοδίου μη άποστειρείσθαι», «τους άπαλαττομένους του βίου, ει δέονται... άφίσθαι, έν' εύέλπιδες άπαλλάττωνται», και τούτο συνεπεία των ρητών λόγων του Κυρίου (ΐω. 5'). Οι πανάρχαιοι χριστιανοί είχαν έκαστος παρ' εαυτώ όγιον άρτον, έξ ού μεταλάμβανον κατ' έναρμόδιον έλάνθανον δέ τούτον μεθ' έπιτην εις να

ται 2 λαβίδες ή μέν δι' ής λαμβάνεται ο άγ. Μαργαρίτης, ή δέ, ή κυρίως λαβίς, έν ή γίνεται ή ένωσις του άχράντου σώματος και αίματος του Κυρίου και δι' ής μεταλαμβάνει ο άσθενής. — Δεύτερος τύπος Τό άρτοφόριον τούτο φέρει σχήμα όρθογώνιον έφ' ού έξωτερικώς ύφούται ο τίμιος Σταυρός. Άνω τούτου έσωτερικώς τίθεται ο ήγιος άρτος, κάτω δέ τούτου εύρηται μικρόν όγιον Ποτήριον (ύψ. 0, 05) παρ' ο δοχείον ήνους και αυτό ιερά λαβίς. Διά λωρίδιν δέ ή άλύσεως κρέμεται τούτο από του τραχήλου του ιερέως. Αμφοτέρα δέ τά άρτοφόρια ταύτα έχουν περικτυ από του ύψους (0, 12 γ. μ.). Τούτων τό πρώτον έδωρήσατο εις τό Χριστ. Μουσείον (άρθ. 3198) ο Συνάδων Ευγένιος, τό δέ έτερον εύρηται παρ' ήμιν. Οι ιερείς όφείλουν να γινώσκωσι και γινώσκωσι βεβαίως, ότι ούδενι νεκρώ έπιτρέπεται να άρτοφορή ή άγία Μετάληψις, ός έστω και πρό μικρού ένώπιον αυτών έξέπνευσε «μηδεία σώμασι των τελευταίων της εύχρηστίας μεταδιδότω» και «corporibus de duntorum eucharistia non detur».

— Υπό τίνων μεταδίδεται Μόνον δέ διά των κανονικών όργάνων μεταδίδεται ή Θ. Κοινωνία, άτινα είναι οι ιερείς. Άν όμως ο ιερεύς διά γήρας, διά μακράν και κινδυνώδη οδοιπορίαν, δι' άσθενίαν, και πληγήν έκ πολέμου, ή όπωδήποτε άδυνατεί να μεταβή εις λοιθία πνέοντα χριστιανόν τότε εκλέγει ένα των κληρικών (διακόνων ή άναγνωστών), έν δέ τοιοϋτος δέν ύπάρχη ένα έκ των άπειροκάων παιδων «έκ των εις χαμαιδιδακάλους φοιτώντων», αν δέ τοιοϋτος καίς δέν είνε παρών, ένα των άνδρών, έν προκρίνει, και έν τούτο δύσκολον, έμπιστεύεται τό μέγα και ύψηλόν τούτο καθήκον εις μίαν των νοσηλευουσών άδελφών, ατινες άντιπροσωπεύουσι τας αρχαίας Διακονίσσας, έν έν των καθήκόντων έν τη αρχαία Έκκλησία ήν και ή έν ταίς φυλακαίς μεταφορά των άχράντων μυστηρίων, όπου τοίς άνδράσι τούτο άπειρηται.

Δήλον έκ τούτων οίος σεμνός και εύσχημον πρέπει να ή ο βίος των γυναικών, ατινες έν τφ προσώπφ του άσθενούς, αυτόν ήδη τον Κύριον νοσηλεύουσι και ύπηρετούσι. Εάν δέ των στρατιωτών τις έν τη έχθρική φυλακή τηρούμενος άσθενή και πρόκειται να θανατωθ ή, άπαγορεύεται δέ έστω και εις αυτόν τον ιερέα όπως μεταβή, τότε επιβάλλεται εις την νοσοκόμον διακόνισσαν λαμβάνουσιν τά όγια πάντοτε έκ χειρός άδείας και εύλογίας του ιερέως να μεταβιάνη αυτή εις τά έχθρικά στρατόπεδα και ως αί αρχαίαι διακόνισσαι ζητούσα των έν Χριστώ και διά τον Χριστόν πάσχοντα άδελφών αυτής, να προσφέρη τά όγια και μετ' αυτών άνεκτιμήτους λόγους χριστιανικής παραμυθίας και παρηγορίας αυτώ έκ του θησαυρού της έκκλησίας προσφέρουσα. — Καθολογικός πιστεύω Όπερ δέ άπαράτητον, πρό της θείας μεταλήψεως ή υπό του άσθενούς καθολολόγησις της

τομεταδόσεως μετά κληρονομικής χολαιμίας, κατά τον Δοράνδ από κακήν λειτουργίαν κατά τό μάλλον και ήττον συνεργικήν πλείστον αιματοφόρων άδένων, κατά τους Ένγκελς και Σικάρ, Δεοπόλδον Λέβι και Έρρίκον Ρόσχιλδ από διαστατικήν δυστοκίαν των άδένων, κατά τον Γκλενάρ από άσθενίαν του ήπατος, κατά τον Καζάλην από ίνσώδη διάθεσιν, κατά τον Ζουλι από ύποξιδωσιν των χυμών, κατά των Πονσέ από φυματιώδη μόλυνσιν, κατά τους Μορέλ, Πισκώ και Λεμονιέ από έπίδρασιν των θρησκευτικών μεταβολών έξαρτωμένων από την ύπερτροφίαν. Μεταξύ όλων αυτών των θεωριών, επιλέγει ο κ. Φλερύ, είνε πολύ δύσκολον να εκλέξη τις και τούτο είνε καταφανές. Κατά συνέπειαν μη εύρισκομένης της αιτίας, ήτις προκαλεί την αρθρίτιδα, δέν εύρίσκειται και ή θεραπεία αυτής. Θεραπεία αρθριτικών ρευματισμών Πέντε περιπτώσεις δευτάτων αρθριτικών ρευματισμών έθεραπεύθησαν επιτυχώς υπό του κ. Μπρασχέρ Τζάκσον της Φιλαδελφείας διά βιθυτάτων ένέσεων θειούχου μαγνησίας. Η χρησιμοποιηθείσα διάλυσις είχε περιεκτι-

κότητα του άλατος τούτου 25.0)0 και ήτο μετά προσοχής άποστειρωμένη. Έξ αυτής 4 κυβικά εκατοστόμετρα διοχετεύονται δι' ένέσεως εις άνδρας έντός των μόνων είτε της ώμοπλάτης είτε του μηρού. Διά παιδία χρησιμοποιείται ή αυτή διάλυσις αλλά μόνον έν κυβικόν εκατοστόμετρον κατά 25 λίτρας βάρους του σώματος. Αί πρώται ένέσεις επαναλαμβάνονται καθ' έκάστην και είνε άραιούνται ανά δύο ήμέρας. Κατά γενικόν κανόνα την επομένην της δευτέρας και τρίτης ένέσεως ο πυρετός πίπτει οι πόνοι κατευνάζονται και μετά πέντε έως έξ ένέσεις ο ρευματισμός νικείται. Τό περιεργον είνε ότι ή ένεσις αυτή εγένετο επί άσθενών, οτινες δέν ήδύναντο να υποφέρωσι την ίτεοειδή σόδαν (Saliolate de Soude) και ότι ή θεραπεία έπετεύχθη διά της θειούχου μαγνησίας, ένφ τό είδικόν θεωρούμενον διά τους ρευματισμούς φάρμακον δέν ήδύναντο να χρησιμοποιηθ ή. Σημειώτεον ότι αί ένέσεις αύται παρήγαγον εις τινας των άσθενών καταφανές καθαρτικόν αποτέλεσμα, ένφ εις άλλους δέν παρατηρήθη ούδ' ή παραμικροτέρα έπίδρασις του είδους τούτου.

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ  
Ο ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ ΤΟΥ "ΔΕΛΦΙΝΟΣ."  
ΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ  
ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η επίσημος δεξίσις—Τά χειρουργεία—Ο «Δελφίν» εις τον Πειραιά—Τί γίνεται εις την Τουρκίαν—Η Ιταλοτουρκική συνθήκη—Αί σκέψεις των Δυνάμεων—Εις τά Βαλκανικά.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Χθές την νύκτα συνεκροτήθη έν τφ ύπουργείφ των Στρατιωτικών Υπουργικών Συμβούλιον επί των σκέψεων και αποφάσεων του όποιου ούδέν άνεκοινώθη. — Η άναχώρησις του Μουχτάρ Καρ' ά εγνώσθη, ό ένταϋθα πρεσβευτής της Τουρκίας Μουχτάρ βέης άναχωρεί διά Κων)πολιν την προσεχ ή Τρίτην, συνεννοήθη δέ μετά της Γερμανικής πρεσβείας, συμφώνως προς τας όδηγίας της Πύλης, όπως αυτή άναλάβη την προστασίαν των τουρκικών συμφεροντων κατά την άπουσίαν του. Η είδησις αυτή δέν έπιβεβαιούται επισήμως. — Ανάκλησις πρεσβευτών

εις τά ιδιωτικά χειρουργεία να παρακολουθούν τον στρατόν και τούτο διά να μη επέλθη σύγχυσις εις την λειτουργίαν των στρατιωτικών χειρουργείων, τά όποια υποχρεούνται να εύρίσκωνται πληρών του μαχομένου στρατού. Τά ιδιωτικά χειρουργεία θα έπιτραπή να έχουν κέντρα τας διαφόρους πόλεις. — Ιταλικόν πολεμικόν εις τον Πειραιά Χθές την πρωίαν κατέπλευσεν εις τον λιμένα Πειραιώς τό Ιταλικόν εϋδρομον «Πόλις του Παλέριου», τό όποιον έκτελεί περιπολίας ανά τό Αιγαίον. Τό Ιταλικόν πολεμικόν, άφού παρέμεινε εις τον λιμένα της γειτόνος πόλεως επί τετράωρον απέπλευσε περί την 1 μ.μ. άγνωστον που κατευθύνει

ἀδυναμία εφαρμογῆς. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ρητῶς ἀναφέρεται, ὅτι ἡ Βουλὴ ἢ μέλλουσα νὰ κληθῇ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ δὲν δύναται νὰ τροποποιήσῃ τὸν εἰδικὸν νόμον, ὅστις θὰ ἐκανόνιζε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου. Βουλὴ δὲ μὴ δυναμένη νὰ τροποποιήσῃ νόμον, καὶ διὰ λόγους εὐνόητους στερηθεῖσα τοιοῦτου δικαιώματος, εἶνε δυνατόν νὰ ψηφίσῃ ὁλόκληρον τοιοῦτον εἰδικὸν νόμον; Ὁχι, βεβαίως. Καὶ διὰ τοῦτο πλέον ἢ ἀπαξ προεκλήθη τότε ἡ Κυβέρνησις νὰ

μηνύσῃ. Καὶ διὰ τούτο σπεύδομεν νὰ διατυπώσωμεν τὰς σκέψεις ταύτας ἐν πεποιθήσει, ὅτι παρέχουμεν ἀληθῆ ἐκδόλευσιν εἰς λήψιν μέτρων ἀναποφύκτων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἀσφαλείᾳ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ πολιτεύματος κατὰ τὴν ὑστάτην ταύτην ἐθνικὴν κρίσιν. Ὁ συνδυασμὸς δ' οὗτος ἔσεται ἡ μεγίστη τιμὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

## ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

# Ο ΖΩΧΙΟΣ

Ἐνας ἐπιστήμων ὄχι ἀπὸ τοὺς κοινούς καὶ ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς σπανίους μᾶς ἀπεχαιρέτισε προχθές. Μᾶς ἀπεχαιρέτισεν εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἡλικίαν ποῦ ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ὅ,τι ἐτελείωσε πλέον ὅ,τι εἶχε νὰ κάμῃ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ γίνῃ βάρος τῶν ἄλλων, ῥαῖος τῆς φύσεως, καὶ ἐξευτελισμὸς τοῦ εἶδους. Ἐκλείσει τὰ μάτια τοῦ ἀφοῦ εἶδε πολλὰ καὶ ἐνῶ ἔβλεπε καλὰ ἀκόμῃ. Ὁ θάνατος ὅταν ἔρχεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στιγμήν εἶνε ἓνα εἶδος τῆς ἀρχαίας ἀθανασίας. Λίγο ἀργότερα εἶνε ἀπολύτως ἀπὸ βῆσανα. Εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ Ζωχίου τὰ βῆσανα δὲν εἶχαν ἀρχίσει. Ἡ Μοῖρα ὑπῆρξεν εἰς τὴν τελευταίαν στιγμήν ἐννοεῖ εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

Οἱ ἐπιστήμονες ποῦ ἔχουν γνῶμην διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν του ἐργασίαν ὁμολογοῦν, ὅτι ὑπῆρξεν ἓνας ἀπὸ τοὺς κορυφαίους. Ἰδοὺ ἓνας σοφὸς ὁ ὁποῖος δὲν ἔγραψε τίποτε ὅπως καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἀφίνει πίσω του ὅγαν ἀπὸ τυπογραφικὰ φύλλα.

Ἐν τούτοις ἦτο σοφός. Μαζὶ μὲ τὸν Πανῶν— ἄλλην ἐλληνικὴν δόξαν εἰς τὸ Παρίσι— ἐσπούδασαν καὶ διακριθῆσαν μαζῇ. Ἀνέμεναν

εἰς τὰ χέρια τῶν δὲν εἶνε πονὴ ὅπως εἰς τοὺς ἄλλους ἀπογόνους τοῦ ἀμαρτήσαντος Ἀδάμ. Εἶνε εὐγενὲς ἐνοσχόλησις, ἡ ὁποία δὲν τοὺς κουράζει, δὲν τοὺς ἰδρώνει, δὲν τοὺς ἀποσπᾷ παρὰ πονα καὶ ὅταν τοὺς ἀποχαιρέτισῃ τοὺς ἀφίνει τὸ μείδιμα εἰς τὰ χεῖλη εἰς ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπάρχει μία ζωντανὴ συνεννόησις. Ἐργασία καὶ ἐργάτης εἶνε καλοὶ φίλοι, οἱ ὁποῖοι περιμένουν μὲ εὐχαρίστησιν τὴν στιγμήν ποῦ θὰ ξανασυναντηθοῦν διὰ νὰ ξαναρχίσουν.

Καὶ ἀθυρόστομος.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶχε χαμίαν ἐπιφύλαξιν δι' αὐτόν. Ὅλαι τῆς αἱ λέξεις ἦσαν καλαί, ἀρκεῖ νὰ ἐξέφραζον ἐκεῖνον ποῦ τοῦ ἤρχετο εἰς τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπερχεῖνε ποτὲ νὰ ξαναγυρίσῃ πίσω. Οἱ ὁμηρικοὶ ἦρωες σκυλλοβριζόμενοι μεταξὺ τῶν μετεχειρίζοντο κάθε λέξιν ποῦ εὐρίσκον πρόχειρον. Ὁ Ζωχίος δὲν ὑβρίζεν, ἀλλὰ διηγείτο. Καὶ διηγούμενος δὲν ἐσκέπαζεν. Οὔτε ὁ ἀπλούστερος καὶ διαφανέστερος πῆλος δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀποθήκην του. Ἡ ἐννοία καὶ ἡ λέξις ἠπλώνετο εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ ἀκροατοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐλεύθερος νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν, ἀλλὰ δὲν ἐτρέπετο. Εἶχε τὴν ζωνὴν, τὴν παραστατικότητα καὶ τόσον χεῶμα ἢ διήγησις, καὶ ὅ

Οἱ πανάρχαιοι χριστιανοὶ εἶχον ἕκαστος παρ' ἑαυτῷ ἅγιον ἄρτον, ἐξ οὗ μετελάμβανον κατ' ἐκαστὴν ἐλάμβανον δὲ τοῦτον μετ' ἑαυτῶν εἰς μακρὰς ὁδοπορίας, οἱ δὲ μοναχοὶ εἰς τὰς ἐν ἐρήμοις σκήτας αὐτῶν. διὰ δὲ τῶν διακόνων ἐκέρπετο καὶ εἰς τοὺς ἐν φυλακαῖς.

Βραδυτέρον δὲ ἐκάνονισθη καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς λήψεως (ἀπαγορευθέντων τῶν λευκῶν μανδηλίων (Dominicale), δι' ὧν αἱ γυναῖκες κυρίως ἐλάμβανον τοῦτον κτλ. ὁρισθεῖσης τῆς ἱερᾶς λαβίδος.

Μεταφέρετο δὲ καὶ ἐφυλάσσετο εἰς ἰδίαν θήκας καὶ ἱερὰς πυθίδας, τὰ (καὶ μῆλα) καλούμενα (πυθίς— πυθία — πυθόμελη— Θεοθήκη, Ἀρτοφόρια κτλ.), ὧν πλουσίαν συλλογὴν ἰδὲ ἐν τῷ Χριστ. Ἀρχ. Μουσειῳ)

Ὅτε δὲ ἐπεκράτησεν ὁ χριστιανισμὸς, ἐξεφέρετο ἡ θεία Μετάληψις εἰς τὰ χριστιανικά Κράτη δημοσίᾳ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων παρὰ τῇ κλίνῃ τοῦ ἀσθεν. καὶ μόνον ἐφέρετο ἐν πυθίοις ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἱερέως ὅταν ὤρειεν οὗτος νὰ μεταβῇ εἰς μακρὰν ἀγροτικὴν ὁδοπορίαν, ὅτε ἔφερε πλὴν τοῦ ἐπιτραχηλίου (ὅπερ κυρίως μετέφερεν εἰς περιτραχήλιον) καὶ τὸν ὁδοπορικὸν αὐτοῦ μανδύαν (φανόλην, φαλόνιον, ἀμφιβαλόν, Κασσοῦλαν κλπ.) προφυλασσόμενος ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῶν βροχῶν ἐξ οὗ τὸ pluviale τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας).

Ἦδη πρὸς μεταφορὰν τοῦ ἁγίου Ἀρτου, δύο ἔχομεν τρόπους τὸν ἐπίσημον καὶ τὸν ἐν πυθίοις.

Ἡ ἐν πυθίοις δὲ γίνεται εἴτε διὰ τὰς μακρινὰς ὁδοπορίας, ὡς εἶπομεν, καὶ στρατείας φερόμεναι ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἱερέως, εἴτε ἐκ φόβου τῆς δουλείας, τῶν ἐχθρῶν τοῦ Σταυροῦ, ἑνασμενιζόμεναι δὲ ἐμπαίξωσι ἢ νὰ φονεύσιν τὸν δημοσίᾳ φέροντα τὰ ἅγια ἱερέα, καὶ νὰ διασκορπίσῃσι ταῦτα χαμαί.

Εἰς τὰ στρατόπεδα ἦδη φανερόν ὅτι ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ φύλαξις τοῦ ἁγίου ἄρτου δέον νὰ γίνεσθαι ἐν Πυθίοις.

Ἐκ τῶν πολλῶν δὲ ἀρτοφορίων τῶν μέχρις ἡμῶν περισωθέντων δύο τύποι εἰσιν ἀσφαλέστεροι, ὁ μὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ δὲ τῆς θυγατρὸς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τῆς προῖκα πάντα λαβδόσης ἐκ τῆς νῦν ταλαιπωρουμένης μητρὸς

Ὅπερ δὲ ἀπαραίτητον, πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως ἡ ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς καθολολόγησις τῆς πίστεως καὶ τούτου μὴ δυναμένου ἢ μὴ γνωρίζοντος ταύτην, ὁ μεταδίδων ἱερεὺς ἢ λαϊκὸς ὁποῖαι νὰ ἀπαντήσῃ ἀπεθάνῃ, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ κλπ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ θεία μετάληψις μεταδιδόμενη ὦμεν βέβαιοι, ὅτι οὐ μόνον ἀγιάζει ἡμᾶς ἀλλὰ κατ' εὐθὺ ἀνοίγουσα ἡμῖν τὰς πόλεις τοῦ Οὐρανοῦ, εἰσάγει ἡμᾶς νικητὰς τῆς ἁμαρτίας, ἀναδεικνύει νέους ἁγίους μάρτυρας γενναίως πίπτοντας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

Τίς δὲ θάνατος ἐνδοξότερος τούτου; Τίς θάνατος τιμιώτερος προσδίδων ἡμῖν τὴν ἀληθῆ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ιστορίας Ἀθανασίαν.

Τίς θὰ ἐγίνωσκε Γρηγόριον τὸν Ε' ἢ Ρήγαν τὸν Φερραῖον ἂν οὗτοι εἰρηνικῶς καὶ ἀφανῶς εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν στρωμνὰς ἐν χλιδῇ καὶ σχετικῇ ἀναπαύσει ἀπέθνησκον;

Ἄν δὲ ἀληθεύῃ ὅτι ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ ἀποθανεῖν, διατὶ τὸ ἀπαξ αὐτὸ νὰ μὴ εἶνε ἔνδοξον, ἀθάνατον καὶ αἰώνιον, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο πρὸς μικρὸν συνθεῇ μετὰ πικροῦ κωινείου, δεινοῦ σταυροῦ ἢ ἐπωδύνου σχοινίου, ἄλλως ὦμεν βέβαιοι ὅτι οὐκ ἔστιν τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

## ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

### ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

#### Ἡ προέλευσις τῆς ἀρθρίτιδος

Ὁ κ. Μαυρίκιος Δὲ Φλερὺ δίδει ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς «Πρακτικῆς ἱατρικῆς» τῶν Παρισίων τὴν ἀκόλουθον περιεργὸν ἀπαρίθμησην τῶν θεωριῶν περὶ «ἰδιοσυγκρασίας» καὶ τοῦ ἀρθριτισμοῦ:

«Χωρὶς νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν τὴν παλαιὰν θεωρίαν τῶν κακοφυνῶν χυμῶν τοῦ Μπαμποῦ καὶ τὴν κατὰ τὸν Μπαξὲν ἀντίληψιν τῆς ἀρθρίτιδος, οἱ νεώτεροι λέγουσιν ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη προέρχεται κατὰ τὸν Μπουσσάρ ἀπὸ ἐπιβράδυνσιν τῆς θρέψεως καὶ διατάραξιν τῶν κυτταρωδῶν διαστάσεων τῶν ὀξιδώσεων, κατὰ τοὺς Δεκορσὲ καὶ Ἀλβέρτον Ρομπέν ἀπὸ υπερδραστηριότητος τῆς θρέψεως, κατὰ τὸν Λανσερέ

μωζ.

#### Ἀνάκλινσις προέδευτων

Μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα διπλωματικῶν κύκλων ἐβεβαίωτο χθές, ὅτι ὄχι μόνον ὁ Ἀγγίς πρεσβευτὴς θὰ ἀνακληθῇ, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ τῶν ἐν Ἀθῆναις, ὅσον καὶ οἱ παρὰ ταῖς Αὐλαῖς τῶν τριῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν διαπεπιστευμένοι καὶ τοῦτο, διότι δὲν προεῖδον τὴν ἀντάντ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς μετέδιδον εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἀντιθέτους πληροφορίας.

#### Ἡ πρότασις τῆς ἀνακατοχῆς

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἡ πραγματοποίησις τῆς προτάσεως περὶ ἀνακατοχῆς τῆς Κρήτης ὑπὸ διεθνούς στρατοῦ ἀνεβλήθη ἐπὶ τοῦ παρόντος, συνεπεῖα τῆς νέας τροπῆς ἣν ἔλαβον τὰ πράγματα.

Ἐν τούτοις τονίζεται, ὅτι παρακινδυνευμένον τυχερὸν διάδημα, εἴτε τῶν Κρητῶν, εἴτε ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος σχετικὸν πρὸς τὴν Κρήτην, θὰ ἐπανεφέρειν ὑπὸ συζήτησιν τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν.

#### Ἡ ναυτικὴ ἐπιδείξις

Ἐκ πληροφοριῶν αὐθεντικῶν διαψεύδονται τὰ τηλεγραφηθέντα ὅτι δῆθεν αἱ Μ. Δυνάμεις θὰ προβῶσιν εἰς ναυτικὴν ἐπιδείξιν κατὰ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

#### Πότε δυνέσχηται ἡ Βουλὴ

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, ἡ Βουλὴ δὲν θὰ συνέλθῃ τὴν προσεχῇ Τετάρτην, ὅπως εἶχεν ἀποφασισθῇ κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ τὴν προσεχῇ Πέμπτην, ὁπότε ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εὕρισκεται ἐπαρκὲς ἀριθμὸς βουλευτῶν.

Ἐγνώσθη, ὅτι πρόεδρος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως θὰ ὑποδεχθῇ ὁ βουλευτὴς Πατρῶν κ. Λουκάς Κανακάρης Ρούφος.

#### Ἡ ἐπιστράτευσις ἐν Κρήτῃ

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, αἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα κληθεῖσαι ἡλικίαι τῆς Κρητικῆς Πολιτοφυλακῆς δὲν προορίζονται διὰ νὰ ἐλθουν εἰς Ἑλλάδα ἀλλὰ θὰ παραμένουν ἐν Κρήτῃ

γείτονες πόλεις ἐπὶ τετράωρον ἀπέπλευσαν περὶ τὴν 1 μ.μ. ἄγνωστον ποῦ κατευθυνόμενον.

#### Τὸ Γεν. Λογιστήριον

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Γεν. Λογιστηρίου κ. Ζαπελὸν ἐκοινοποίησε χθές τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους.

«Τὸ Β. Διάταγμα τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐστέρησε τὰ γραφεῖα τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σεβαστοῦ ἀριθμοῦ ἱκανῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἐλλείψις τῶν ὁποίων θέλει καταστῇ ζωηρὸς αἰσθητὴ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας.

Καθ' ὃν ὅμως χρόνον οἱ νεαροὶ ἡμῶν συναδελφοὶ σπεύδουν προθύμως νὰ ὑπακούσουν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, τοῦ στρατιώτου, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ αἰσθανώμεθα ὄχι ὀλιγώτερον ὑψηλὸν καὶ ἀξίον τὸ καθῆκον, τοῦ νὰ ἐντείνωμεν πάσας τὰς δυνάμεις ἡμῶν, ἵνα αἱ σοβαραὶ καὶ λεπταὶ ὑπηρεσίαι αἱ εἰς ἡμᾶς ἐμπιστευμέναι μὴ ὑποστῶσι καθυστέρησιν τινα, οὔτε βλάβην. Τοῦτο θὰ εἶνε ὁ φόρος τὸν ὁποῖον, χωρὶς νὰ δοκιμάσωμεν στενοχωρίαν τινά, θὰ προσφέρωμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος.

Πλήρως κατανοῶν τὰ καταπλημυρουντα τὴν καρδίαν ὑμῶν αἰσθημάτων, αἵτινα ζωηρὰν ἀπήχησιν εὕρισκουν ἐν ἐμοί, κρίνω περιττὸν νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ὑμετέραν προθυμίαν καὶ τὸν ὑμέτερον πατριωτισμὸν, ἀπλῶς μόνον ἐκφράζω τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ κοινὴ ἐνέργεια τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας ἀποφέρῃ πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὴν Χώραν, ἣν ὑπηρετοῦμεν».

#### Ἐπὶ τῶν ἐπιστράτων

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐγκυκλίου τοῦ πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους συνιστᾷ ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐργῶν διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐπιστράτων.

#### Ἡ φιλανθρωπία

Τὰ τρία καταστήματα οἰκικῶν σκευῶν καὶ κομμοτεχνικῶν Νεοῦτο ποσάσεων διὰ

σοφός ὁ ὁποῖος δὲν εἰργάζετο οὐδὲν καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἀφίνει πίσω του ὄγκον ἀπὸ τυπογραφικὰ φύλλα.

Ἐν τούτοις ἦτο σοφός. Μαζῇ μὲ τὸν Πανᾶν— ἄλλην ἑλληνικὴν δόξαν εἰς τὸ Παρίσι— ἐσπούδασαν καὶ διακρίθησαν μαζῇ. Ἄν ἔμενεν ὁ Ζωχιὸς εἰς τὸ Παρίσι θὰ εἶχαμεν μίαν ἀκόμη ἑλληνικὴν καλὴν φήμην εἰς τὰ ξένα. Ἄλλ' ἐπροτίμησε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἔρριξε τόσους προβολεῖς φωτὸς, ὥστε τὸ ὄνομά του θ' ἀργήσῃ πολὺ νὰ λησμονηθῇ. Παλαιοὶ φοιτηταὶ σκορπισμένοι τῶρα εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, ὁ-

στερος καὶ διαφανέστερος πέπλος δὲν ὑπερχεν εἰς τὴν ἀποθήκην του. Ἡ ἐννοία καὶ ἡ λέξις ἠπλώνετο εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ ἀκροατοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐλεύθερος νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν, ἀλλὰ δὲν ἐτρέπετο. Εἶχε τόσην ζωὴν, τόσην παραστατικότητα καὶ τόσον χρῶμα ἢ διήγησις, καὶ ὑπῆρχε τόση βαθειὰ φιλοσοφία εἰς τὸ ἀπλοῦν ἀνέκδοτον, ὥστε οἱ ἀκροαταὶ ἐκολλοῦσαν εἰς τὸ μέλι του ὡς μυῖγες καὶ δὲν ἔκαμναν κἄν τὴν προσπάθειαν νὰ ξεκολλήσουν.

Ἐνθυμοῦμαι κάποτε, τὸν ἀνεκάλυψα εἰς τὴν γωνίαν μιᾶς αἰθούσης, πνιγμένον ἀπὸ ἓνα σμῆ-

Ἐκ τῶν πολλῶν δὲ ἀρτοφωρίων τῶν μέχρις ἡμῶν περιωθέντων δύο τύποι εἰσιν ἀσφαλέστεροι, ὁ μὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ δὲ τῆς θυγατρὸς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τῆς προῖκα πάντα λαβούσης ἐκ τῆς νῦν ταλαιπωρουμένης μητρὸς αὐτῆς.

#### — Πρῶτος τύπος

Τοῦτο εἶνε ἀργυροῦν σκεῦος ἀκριβῶς ἐν σχήματι ἀχλαδίου μετὰ βάσεως, ὅπερ ξεβιδωνόμενον διαιρεῖται εἰς 2. Ἄνω τίθεται ὁ οἶνος, καὶ κάτω τοῦτου ὁ ἅγιος ἄρτος. Ἐν τῇ θήκῃ δὲ εὐρη-

προέρχεται κατὰ τὸν Μπουσάρ ἀπὸ ἐπιβράδυν-σιν τῆς θρέψεως καὶ διατάραξιν τῶν κυτταρωδῶν διαστάσεων τῶν ὀξιδώσεων, κατὰ τοὺς Λεκορσὲ καὶ Ἀλβέρτον Ρομπέν ἀπὸ ὑπερδραστηριότητος τῆς θρέψεως, κατὰ τὸν Λανσερέ ἀπὸ ἐρπητικὴν νεύρωσιν, κατὰ τὸν Χαγιέμ ἀπὸ τροφονεύρωσιν μεσοκεφαλικῆς προελεύσεως, κατὰ τὸν Χανὼ ἀπὸ τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν τῶν βλενομεμβρανῶν, κατὰ τὸν Γκυγιὼ ἀπὸ ἀγνωστον μικρόβιον ἀγνωστον μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸν Ζιλμπέρ καὶ Λερεμπουλὲ ἀπὸ διάθεσιν αὐ-

#### — Ἡ ἐπιστράτευσις ἐν Κρήτῃ

Κατ' ἐπισήμους πληροφoρίας, αἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα κληθεῖσαι ἡλικίαι τῆς Κρητικῆς Πολιτοφυλακῆς δὲν προορίζονται διὰ νὰ ἔλθουν εἰς Ἑλλάδα, ἀλλὰ θὰ παραμένουν ἐν Κρήτῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐδάφους αὐτῆς κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου.

#### — Τὰ χειρουργεῖα

Ἡ ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον διαταγὴν, δι' ἧς ἀπαγορεύει

νων διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων.

#### — Ἡ φιλανθρωπία

Τὰ τρία καταστήματα οἰκικῶν σκευῶν καὶ κομψοτεχνημάτων Νησιώτῃ προσέφερον διὰ τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων ὅλας τὰς εἰσπράξεις τὰς ὁποίας θὰ ἔχωσιν αὐτοὶ.

Τὴν φιλανθρωπικὴν ἀγορὰν θὰ ἐποπτεύῃ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυριῶν Γ. Κρεστελίτου,